

Mircea Cărtărescu: *élek; szerencsétlen állatok; most nagyon nehéz nekem; lefejem a húst; a vízcsepp*. Visky András fordításai (versek) **2**.
Mărcuțiu-Răcz Dóra: *ez nem az a város* **3**.
Csupán ágai vagyunk egy hatalmas fának. Zsidó Ferenc interjúja Sántha Attila költővel **4**.
Gerber Erika: *Mihez tartás végett; A vadászleves; Megvilágosodás* (próza) **6**.
Visky András: *Marina és Marin* (próza) **7**.
Varga Borbála: *neked-versek* (versek) **10**.
Albert-Lőrincz Márton: *(Vers, amelyben a földbe vert bot gyökeret ereszt)* (vers) **10**.
Guttmann Szabolcs: *Mesék meséje épített környezetünkről (V.)* (esszé) **11**.

Pavilon 420

Szabó Dárió: *Drakula Tiszája* (vers) **13**.
Zeck Julianna: *Csak egy nap* (próza) **14**.
Benkő Imola Orsolya: *Levelek Apanyelvre; Otthon* (versek) **16**.
W. H. Auden: *A kérdés; Egy szangvinikus gondolat; Hálaadás*. Lövétei László fordításai (versek) **17**.

Stellárium

Vallasek Júlia: *Hogy olvasnak Kertész Imrét Ruandában?* (Beata Umubyeyi Mairesse: *Toți copiii tăi risipiți*) **18**.

Müller Dezső: *Maholnap; Magzatvize; Fészket raknak; Vaksötét* (versek) **19**.
A külön birodalom őre és ura. Karácsonyi Zsolt laudációja George Volceanovról **20**.

Kinematográf

Ritter György: *Sablonos idők* (Szentgyörgyi Bálint, Miklauzic Bence, Mátyássy Áron: *A besúgó*) **21**.

Theátrum

Karácsonyi Zsolt: *Idő, Antigone* **22**.

Kritika

Borsodi L. László: *Ez nem vers, avagy a versbeszéd provokációja* (Sántha Attila: *Ágtól ágig*) **24**.

Fülszöveg

Borcsa János: *Földes László katedrája*. (Földes László esztétikai előadásai) **26**.

Képregény

Vincze Ferenc, Csillag István: *Nyomdai para* **26**.

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Satie* **27**.

Artefaktum

Takáts Fábián: *Haller György, az elfeledett művész* **28**.

MIRCEA CĂRTĂRESCU

élek
(trăiesc)

élek
ahogy élek

élek
hogy éljek

anélkül hogy emlékeznék
a múltra
anélkül hogy kíváncsi lennék
a jövőre

tegnap este
kinyitottam az ablakot
és a nyári éjszaka rekkenő hősége
a szobába robbant

az égen csillagok voltak
és lent
nálunk
csönd
pusztaság

egy kocsi kereke mellett
egy apró béka
ugrált
a fényben

élek
ahogy élek

élek
hogy éljek

szerencsétlen állatok
(bieteale animale)

szerencsétlen állatok
amikor fáj valamijük
összekuporodnak némán
és a véksőigig túrnek

mert tudják hogy
ha üvöltenek vagy jajgatnak
jönnek a többiek
és széttépik őket

olykor még
a saját fajtájukból valók is

amikor lebénul a törzsük
és nem bírnak járni
amikor kihull a foguk
és nem bírnak enni

amikor férgek és kullancsok
rontanak rájuk
amikor meghasad a szemük
vagy autók alá kerülnek

egy sarokba vonszolják magukat
elnyújtják a földön
összeszorított pofájukat
és meghalnak

nem üvöltenek
nem jajgatnak
mert egyedül éltek mindig
és egyedül halnak meg

most nagyon nehéz nekem
(mi-e foarte greu acum)

most nagyon nehéz nekem
nagyon nehéz

erősen gyötrődöm
jobban mint ki tudnám
fejezni

belém van ásva
belém omlott
ez a baj

önmagamba omlottam

elhagyva
elfelejtve
egy kórházi ágyon
leszáll az este
beáll az éjszaka

egy kórházi ágyon
a mező közepén
a szürkületben

nagyon nehéz nekem
elolvad most bennem
a szívem